

Før du begynder

Undulaten Chippie havde ikke en chance. Det ene øjeblik sad han fredeligt i sit bur, og det næste blev han suget ind, plasket til og blæst igennem.

Det begyndte med, at Chippies ejer besluttede sig for at gøre rent i hans bur med en støvsuger. Hun stak slangen ind i buret og begyndte at støvsuge bunden. Så ringede telefonen, og hun vendte sig for at tage røret. Men dårligt nok havde hun sagt »Hallo«, før »Fump!« Chippie blev suget med ind.

Fugleejeren udstødte et lille hvin, lagde telefonen fra sig, slukkede for støvsugeren og skyndte sig at tage posen ud. Nede i posen lå en meget pjusket Chippie. Han var i live, men noget forvirret.

Fuglen var selvfølgelig møgbeskidt, så hans ejer tog ham op, ilede ud i badeværelset, tændte for vandhanen og holdt Chippie ind under. Bagefter kunne hun godt se, at Chippie var gennemblødt og rystede af kulde, så hun gjorde, hvad enhver omsorgsfuld fugleejer ville have gjort. Hun greb en føntørrer og blæste Chippie igennem med varm luft.

Stakkels Chippie havde ikke en chance.

Nogle dage efter Chippies traumatiske oplevelse ringede en journalist, som havde skrevet om episoden i lokalavisen, til Chippies ejer for at høre, hvordan det gik med fuglen. »Tjah,« svarede hun. »Chippie synger ikke mere. Han sidder bare og stirrer ud i luften.«

Det forstår jeg godt. At blive suget ind, plasket til og blæst igennem på den måde – det må være nok til at kvæle sangen i selv det modigste hjerte.

Forstår du Chippies reaktion? Det tror jeg, de fleste af os gør. Det ene sekund sidder du i dine vante omgivelser med en sang på læben, og så ... Karakteren bliver givet. Afslaget på din

ansøgning kommer med posten. Hospitalet ringer. Skilsmissepapirerne bliver afleveret. Checken bliver afvist. En politimand banker på din dør.

Fump! Du bliver suget ind i usikkerhedens sorte hule, gennemblødt af virkelighedens kolde vand og sveder under de tomme løfters varme luft.

Det liv, der lige var så fredeligt, bliver med ét så stormfuldt. En syndflod af krav vælter ind over dig. Tvivlen angriber dig. Spørgsmålene plager dig, og du mister din glæde i processen. Stormen blæser sangen ud af dit hjerte.

Har du nogensinde oplevet en storm i dit liv? Så er Chippies historie også din historie, og så er jeg glad for, at du har fået denne bog i hånden. Jeg har skrevet den til dig. Jeg har skrevet den, fordi der er en dag i Kristi liv, som du har brug for at høre om.

Det er den mest stressende dag i Jesu liv næst efter langfredag. Én lang kæde af dårlige nyheder, krævende skarer og tvivlende venner. Fireogtyve timer, hvor Jesus udsættes for et uvejr, som også kan ramme dig og mig. Bølge efter bølge af påtrængende krav. Ængstelsens stærke vind. Mismodets mørke skyer.

Men Jesus forbliver rolig under alt dette. Han udholder dagen uden at miste sangen i sit hjerte. Det, jeg vil prøve, er at vise dig, hvordan han klarede det.

Først vil vi se på *krav, der stresser*. Jesus måtte udstå tolv timers forvirring. Hvordan holdt han hovedet koldt? Hvad var det, han vidste, som gav ham den fornødne styrke? Hvis dine dage er fulde af frister, der skal overholdes, og endeløse frustrationer, så vil du få glæde af denne del af bogen.

Anden del har jeg kaldt *Tvivlens storme*. Har du nogensinde stået i en sådan storm og undret dig over, at Jesus ikke redder dig ud af den? Det oplevede disciplene. Jesus gik op i bjergene og sendte dem ud på søen. En storm blæste op, deres båd blev kastet rundt af bølgerne, og de oplevede en lang nat fuld af frygt

og fortvivlede spørgsmål. »Jesus ved, at vi er fanget i den her storm. Hvorfor kommer han ikke og redder os?«

Lyder det bekendt?

Tredje og sidste del af denne bog beskæftiger sig med endnu en kilde til ængstelse – *fiaskoens smerte*. I denne nats mørke finder vi en dejlig historie om nåde i Peters forsøg på at gå på vandet. Det begyndte som et skridt i tro og endte som en maveplasker i frygt. Hvis du nogensinde har tænkt over, hvad Gud gør, når vi fejler, så læs denne del, og lad den hånd, der reddede Peter, røre ved dig.

Stormene kommer, og de kommer hurtigt. De hamrer ind i os og udmatter os. Hvis du befinder dig i en storm lige nu, så ved du, hvad jeg mener. Hvis du ikke er i en storm, så ved du lige så vel som jeg, at vejrudsigten for i morgen kan lyde på orkan.

Det er min bøn, at denne bog vil sætte dig i stand til bedre at modstå de storme, der kommer. Det er min bøn, at du vil finde et ord, en historie, et vers eller en tanke, som kan overbevise dig om, at Jesus altid er dig nær. Jeg beder til, at du, når du læser, må blive mindet om, at den stemme, der stilnede stormen på Galilæasøen, også kan stilne stormen i dit liv.

Så læs videre, min ven, og husk: Han er dig nærmere, end du forestiller dig.